

Mijn Toneeljubileum werd door alle dagbladen zeer gunstig beoordeeld. Die lange periode met een doorgedreven wil van Toneelstudie werd zeer op prijs gesteld ondanks de handicap met een gebroken dijbeen, die door houding onopgemerkt voorkwam in het uitbeelden van vader en karakterrollen. Tientallen toneelverslagen en interviews in verschillende dag en weekbladen van die tijd bewezen zulks. Zo komen wij in de verkiezingsstrijd van Oktober 1938. Het merendeel der handelaars en kleine burgerij waren de steunpilaren der behoudsgezinde partij en vele van deze misnoegden huilden met de facistische mensenjagers. Men noemt deze de vlottende, niet politiek geschoolde middenstand. Ook hier nam ik mijn verantwoordelijkheid en trachte de fakkel der voorlichting hoog bij te houden. Als handelaar-ambachtman streed ik voor politieke vrijheid van diegene die steeds onder de druk van rechts leven, van de verwaande slipdragers en kruipers voor al wat gezag heeft en met verachtende misprijzen dikwijls neerziet op diegenen uit wie de grote meerderheid der verbruikers bestaat, de arbeidende klasse. De gemeenteverkiezingen van 1938 brachten kameraad Fl. Vanhove en mijzelf als plaatsvervanger in de gemeenteraad, door de ontslagneming van Iste schepene-plaatsvervangende Burgemeester E. Doms, en schepene Thiriart J., uit het ten val gebrachte Liberaal-socialistisch stadsbestuur, door het verlies van een zetel bij de Liberalen, en het samengaan der katholieke partij met de verkozenen van Rex en Vlaams Verbond (dus dezelfde gang der Katholieke Centrum partij zoals in de landen der afwijking naar de rechtse diktatuur). Bij de kleine gebreken die ieder mens hebben kan en die dikwijls gebruikt worden door de tegenstanders om de goede hoedanigheden te verdoezelen, zo was de toenmalige leider van de B.W.P. afd. Leuven, Ed. Doms, niet vrij te pleiten van kleine vergissingen die door diegene voor wie hij denkende goed te doen, hem de val brachten, de kleine burgerij, daar de arbeiders stand hielden met hun negen zetels. De katholieke partij, Rex en Vlaams Verbond, verenigd onder het geloof, maar verdeeld door standen, regeerden samen met een zetel meerderheid- 12 tegen 9 socialist en 2 liberalen. De Stad Leuven was in de voorbije zes jaren onder het Liberaal-Socialistisch bestuur merkkelijk van aanzijn veranderd. De Stadsgebouwen, kerken inbergrepen, waren zienderoge werkelijk herschapen, de vuilhoeken gereinigd en opgeknapt met versieringen van tuintjes. Parken en speelpleinen voor de jeugd, rustzalen waar de oudjes in kaartje konden spelen, in een woord, de stad herleefde onder het links bestuur. De Schepene van Onderwijs van het nieuwe Rechtse College, getuigde mij, dat er werkelijk hervormers aan de ploeg gestaan hadden, die in het politiek spel niet naar waarde werden beloond. Het is aangenaam tegenstrevens te horen verklaren dat wij bouwers zijn, alleen de geloofbelijdenis, maakt een kloof tussen ons en de weldenkende kristenen, die niet beseffen kunnen dat het socialisme alle mensen groepeerd, zonder onderscheid van geloofbelijdenis of andere filosofische gedachten, alleen de welvaart van allen beogende.